

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Burianové a soudců Mgr. Aleše Smetanky a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: **X. V. L.**
bytem X
zastoupený JUDr. Václavem Polomisem, advokátem
sídlem Randova 206, 339 01 Klatovy

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2025, č. j. PK-DSH/9835/25,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhal zrušení

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2025, č. j. PK-DSH/9835/25 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“). Rozhodnutím ze dne 3. 4. 2025, č. j. 1712/2025-ODSH/TC-3 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), zamítl Městský úřad Tachov (dále jen „*městský úřad*“) námitky žalobce proti provedení záznamu 12 bodů v bodovém hodnocení žalobce jako řidiče za 4 žalobcem spáchané přestupky dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „*zákon o silničním provozu*“) a provedené záznamy potvrdil. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

2. Žalobce dosáhl v registru řidičů celkového počtu 12 bodů tím, že se dopustil:
 - a) dne 20. 7. 2023 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročil o 18 km/h nejvyšší povolenou rychlost mimo obec 130 km/h - do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 2 body
 - b) dne 28. 10. 2023 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem - do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 3 body
 - c) dne 1. 3. 2024 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročil o 29 km/h nejvyšší povolenou rychlost v obci 50 km/h - do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 4 body
 - d) dne 1. 3. 2025 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročil o 21 km/h nejvyšší povolenou rychlost v obci 50 km/h - do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 4 body.
3. Městský úřad oznámil dne 17. 3. 2025 žalobci dosažení 12 bodů v registru řidičů. Žalobce vznesl námitky proti všem záznamům a navrhl doplnit spis o pokutové bloky prokazující spáchání přestupků žalobcem, jelikož si žalobce nebyl vědom toho, že by přestupky spáchal.
4. V prvoinstančním rozhodnutí městský úřad uvedl, že všechny přestupky byly projednány uložením pokuty příkazem na místě a že žalobce konkrétně nezpochybnil žádný údaj v oznámeních policejních orgánů o uložení pokuty, a proto nevyžadoval pokutové bloky. Městský úřad vysvětlil, že oznámení policejních orgánů o uložení pokuty příkazem na místě obsahují všechny náležitosti, jsou tak způsobilými podklady pro záznam bodů, provedené záznamy odpovídají těmto podkladům a jejich bodové ohodnocení odpovídá jednotlivým přestupkům dle přílohy zákona o silničním provozu.
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na předmět řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů a limity zjišťovaných skutečností. Podklady obsahovaly všechny náležitosti vyžadované pro zaznamenání bodů řidiče a nebylo nutné opatřovat další důkazy. Žalobce nevznesl žádné konkrétní námitky, ani nepředložil žádné důkazy na podporu svých tvrzení.
6. Žalobce v podané žalobě namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a žalovanému vytkl, že řádně nezjistil skutkový stav. Žalobce se domáhal zrušení napadeného i prvoinstančního rozhodnutí.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce ve správním řízení uvedl pouze obecné námitky a nepředložil jediný důkaz o tom, že některý z uvedených přestupků nespáchal, tudíž městský úřad neměl důvod

vyžadovat pokutové bloky ani další podklady rozhodnutí. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

8. V replice žalobce uvedl, že správní orgány nedostály povinnosti prokázat, že k záznamu došlo v souladu se zákonem a na základě řádných a ověřitelných podkladů, jelikož přes návrh žalobce neopatřily originály pokutových bloků, kamerové záznamy a fotografie ani znalecký posudek z oboru písmoznalectví k ověření pravosti podpisů, tedy důkazy způsobíle prokázat či vyvrátit, zda k přestupkům došlo a zda je spáchal žalobce.

II.

Posouzení věci soudem

9. Vzhledem k tomu, že oba účastníci vyjádřili výslovný souhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání (žalovaný ve vyjádření k žalobě a žalobce v podání ze dne 30. 1. 2026), rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.
10. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě, přičemž neshledal žádné vady napadeného rozhodnutí, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.
11. Posouzení důvodnosti žaloby proti správnímu rozhodnutí ze strany správního soudu je vzhledem k dispoziční zásadě zásadně limitováno kvalitou a mírou konkrétnosti žalobních námitek. Žalobce byl povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí žalovaného. V rozsahu, v němž žalobce neuvedl v žalobě, z jakých konkrétních důvodů považuje za mylné vypořádání svých odvolacích námitek žalovaným, není nutné, aby soud opakoval úvahy žalovaného, pokud neshledá důvod se od nich odchýlit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 115/2014-36, bod 14). Žalobní body mají primárně směřovat proti rozhodnutí o odvolání a jeho důvodům. Pokud odvolací orgán uplatněné námitky dostatečně vypořádá a žalobce je v žalobě pouze zopakuje, aniž by na důvody rozhodnutí o odvolání reagoval, podstatně tím snižuje své šance na úspěch, neboť soud za něj nemůže domýšlet další argumenty (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 1 Afs 111/2022 – 30, bod 14).
12. Z hlediska soudního přezkumu představují napadené a prvoinstanční rozhodnutí jeden celek (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. října 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 ve Sb. NSS). Správní soudy neprovádějí dokazování správním spisem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
13. Žaloba není důvodná.
14. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu se řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek, zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů.
15. § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu stanoví, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností provede záznam v registru řidičů ke dni nabytí právní moci

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.

16. Podle § 123f odst. 1 a 3 věty první zákona o silničním provozu v případě nedůvodných písemných námitek řidiče proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů potvrdí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností provedený záznam a námitky zamítne.
17. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Předmětem tohoto řízení není přezkum správnosti ani zákonnosti rozhodnutí, na jejichž základě byl záznam proveden (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2022, č. j. 6 As 147/2022-28, bod 11).
18. Oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě je způsobilým podkladem záznamu bodů. Správní orgán je povinen vyžádat si originály příkazových bloků, které by údaje v oznámení prokazovaly, jen tehdy, zpochybní-li účastník konkrétně, věrohodně a relevantně správnost oznámení. Námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Pokud účastník v odvolání uplatní paušální námitky, může je odvolací orgán vypořádat jako a priori nevěrohodné, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Za paušální námitky se považují námitky zpochybňující prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2023, č. j. 5 As 199/2022-21, body 13 a 14 a tam citovaná judikatura).
19. Ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, nedochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74).
20. Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podeprvena odpovídajícími důkazními návrhy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, bod 16).
21. Vyžádat originály příkazových bloků jsou správní orgány povinny pouze v případě, že je správnost oznámení věrohodně a relevantně zpochybněna (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2023, č. j. 5 As 199/2022-21, bod 13).
22. Pokud žalobce v námitkách k oznámením uvede, že ani jeden z přestupků nespáchal, na místě nebyl a vozidlo neřídil, příkazový blok na místě nepodepsal a s uloženou pokutou nesouhlasil, jde pouze o obecné námitky bez jakékoliv individualizace, které nepředstavují tvrzení o konkrétních okolnostech, které by mohly zpochybnit správnost

oznámení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2024, č. j. 8 As 102/2024-34, bod 21).

23. Soud předesílá s odkazem na výše uvedenou právní úpravu a judikaturu, že aprobejuje východisko správních orgánů, že správní orgány nebyly oprávněny ani povinny přezkoumávat správnost ani zákonnost rozhodnutí o přestupcích žalobce a že dostatečným podkladem pro záznam v registru řidičů byla oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě. Žalobce totiž *konkrétně, věrohodně a relevantně* nezpochybnil správnost těchto oznámení.
24. Soud nepřisvědčil žalobní námitce, že napadené rozhodnutí neobsahuje dostatečné odůvodnění správnosti právního posouzení věci a faktických závěrů žalovaného. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí v celku s odůvodněním prvoinstančního rozhodnutí je naprosto zřejmé, že na podkladě čtyř oznámení policejních orgánů o uložení pokuty příkazem na místě a výpisu z bodového hodnocení řidiče správní orgány učinily závěr, že oznámení obsahují všechny zákonné náležitosti, že provedené záznamy odpovídají těmto oznámením a že bodové ohodnocení odpovídá jednotlivým přestupkům dle přílohy zákona o silničním provozu. Z rozhodnutí správních orgánů je zřejmé, jak rozhodly a proč rozhodly tak, jak rozhodly, jak posoudily zjištěné právně významné skutečnosti i jak uvážily o námitkách žalobce. Správní orgány se zabývaly podstatou námitek žalobce a dostatečně vysvětlily, proč nepovažovaly argumentaci žalobce za správnou. Žalobci nic nebránilo v žalobě jednotlivé náležitě odůvodněné závěry správních orgánů vyvracet konkrétní skutkovou nebo právní argumentací. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné.
25. Žalobce dále namítl, že žalovaný převzal závěry městského úřadu, aniž se vypořádal s odvolacími námitkami. Žalobce poukázal na to, že pro absenci pokutových bloků mu nebylo prokázáno spáchání přestupků a uložení sankce na místě. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že oznámení o uložení pokuty jsou dostatečným podkladem pro záznam bodů, jelikož žalobce zpochybnil autenticitu své účasti na přestupkovém řízení. Žalobce tvrdil, že žalovaný neuvedl jediný relevantní důvod, proč by pokutové bloky nebyly dostupné a proč by jejich opatření bylo nepřiměřené.
26. Námitky nebyly důvodné.
27. Žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně a ve shodě s odůvodněním prvoinstančního rozhodnutí učinil závěr z oznámení policejních orgánů o uložení pokuty příkazem na místě, že tato oznámení obsahují všechny zákonné náležitosti, že provedené záznamy odpovídají těmto oznámením a že bodové ohodnocení odpovídá jednotlivým přestupkům dle přílohy zákona o silničním provozu. Proti těmto závěrům žalobce v žalobě ničeho nenamítal. Měl však za to, že jde o zjištěná nedostatečná a že správní orgány měly zjišťovat, zda žalobce skutečně přestupky spáchal a podepsal pokutové bloky, na něž je odkazováno v oznámeních policejních orgánů o uložení pokuty příkazem na místě. Takový požadavek žalobce však nemůže obstát, protože jde mimo limity § 3 správního řádu. Pro rozhodnutí správních orgánů nebylo zapotřebí žalobcem požadované skutečnosti zjišťovat, jelikož žalobce netvrdil žádné skutečnosti, *konkrétně, věrohodně a relevantně* zpochybňující údaje uvedené v oznámeních policejních orgánů o uložení pokuty příkazem na místě. Žalobce se totiž omezil na obecné tvrzení ke všem přestupkům, že si přestupků není vědom. Žalovaný se s odvolacími námitkami vypořádal naprosto dostatečně, jelikož opakovaně v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že jelikož žalobce neuvedl konkrétní důvod, proč s některým z přestupků nesouhlasí, nenastal důvod pro opatření pokutových bloků.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Žalobce v žalobě nespороval závěr žalovaného, že žalobce aktivně žádným konkrétním tvrzením nevyvracel a nezpochybňoval spáchání konkrétního přestupku. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl, jak tvrdil žalobce v žalobě, že by pokutové bloky nebyly dostupné nebo jejich opatření nepřiměřené. Lze dodat, že postup odvolacího orgánu, který převezme do rozhodnutí o odvolání řádně odůvodněné závěry správního orgánu prvního stupně nepředstavuje důvod nezákonnosti rozhodnutí o odvolání, kdy účastníkovi nic nebrání tyto závěry vyvracet.

28. Žalobní námitka, že správní orgány měly opatřit i kamerové záznamy a fotografie prokazující přestupky žalobce, též nebyla důvodná, a to z naprosto stejných důvodů jako u pokutových bloků. Žalovaný tuto odvolací námitku dostatečně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde uvedl, opatřená oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení jsou dostatečnými důkazy o tom, že přestupky byly konkrétní osobou spáchány, jelikož žalobce ve vztahu k jednotlivým přestupkům žádné konkrétní výhrady neuvedl.
29. Žalobní námitka, že se žalovaný nezabýval otázkou, zda při zpochybnění účasti na přestupkovém řízení ze strany žalobce nevznikla povinnost opatřit navržené autentické důkazy, nebyla opodstatněná, protože žalovaný zcela jasně vyložil, že k žádnému *konkrétnímu a věrohodnému* zpochybnění spáchání přestupků nedošlo. Tento závěr žalovaného žalobce v žalobě žádnou konkrétní argumentací nespороval.
30. K žalobní argumentaci týkající se rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35, soud uvádí, že žalobce sice v žalobě tvrdil, že ve správním řízení předložil „konkrétní a opodstatněné námitky vyžadující věcné posouzení“, avšak neuvedl, jaké své konkrétní tvrzení ve správním řízení tím míní.
31. Soud ani nemohl shledat opodstatněnou žalobní argumentaci, že správní orgány fakticky znemožnily žalobci *poznat, proti kterým konkrétním argumentům se má bránit*. Již v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí městský úřad podrobně specifikoval ke každému ze čtyř přestupků žalobce, kdy k němu došlo, že za něj byla uložena pokuta v příkazovém řízení, právní kvalifikaci přestupku, skutek, v němž přestupek spočíval (jakou povinnost žalobce porušil a v jakém místě) a kolik bodů bylo za přestupek žalobci zaznamenáno do registru řidiče.
32. Soud pro nadbytečnost neprovedl k důkazu žalobcem navržené pokutové bloky, kamerové záznamy a fotografie ke každému ze čtyř předmětných přestupků a znalecký posudek z oboru písmoznalectví k posouzení pravosti podpisů žalobce na čtyřech pokutových blocích. Správní orgány zjistily skutkový stav v rozsahu, který byl zapotřebí pro jejich rozhodnutí, a pro posouzení důvodů nezákonnosti tvrzených žalobcem v žalobě nevznikla soudu potřeba dokazování správních orgánů doplňovat. Soud v této souvislosti dodává, že žalobce v žalobě ani netvrdil, že přestupky nespáchal, nebo že pokutové bloky nepodepsal. Žalobce pouze obecně uváděl, že je pokutových bloků zapotřebí pro ověření, *zda žalobce skutečně souhlasil se zjištěným stavem věci a s uložením sankce*.
33. Pokud žalobce v replice namítl procesní vadu správního procesu spočívající v porušení jeho práva seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim, nešlo o námitku opodstatněnou. Podle § 123f odst. 3 věty druhé zákona o silničním provozu může být vydání rozhodnutí prvním úkonem správního orgánu v řízení. V takovém případě se § 36 odst. 3 správního řádu neuplatní. Žalobce netvrdil, že by mu přes jeho žádost nebylo správními orgány umožněno seznámit se se správním spisem nebo že by mu bylo bráněno vyjadřovat se k podkladům rozhodnutí.

34. Ke zbytku argumentace uvedené žalobce v replice soud opakuje, že poukazy žalobce ve správním řízení na absenci pokutových bloků, kamerových záznamů či fotografií nepředstavovaly „konkrétní a věcně odůvodněné námitky“ proti jednotlivým přestupkům a nebyly proto s to zpochybnit záznamy bodů žalobce.
35. Soud shrnuje, že žalobce nepředložil v řízení před správními orgány žádné konkrétní námitky, které by zakládaly pochybnost o způsobilosti podkladů pro záznamy bodů v registru řidičů spočívajících v oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Oznámení představují způsobilé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Oznámení a v nich obsažené údaje žalobce věrohodným způsobem nezpochybnil tak, aby bylo nutné trvat i na vyžádání originálů pokutových bloků. Správní orgány proto postupovaly správně, pokud v případě oznámení do podkladů rozhodnutí nezařadily příkazové (pokutové) bloky. Oznámení obsahovala dostatečné údaje k prokázání, že se přestupky staly a spáchal je žalobce, a také potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů, a proto nemohly být zpochybněny obecnými, nekonkrétně formulovanými výtkami žalobce. Žalobce žádné konkrétní skutečnosti podávající se z oznámení policejních orgánů nezpochybňoval - netvrdil, natož aby konkretizoval a prokazoval, že se toho kterého přestupku nedopustil. Žalobce žádal pouze o doplnění spisu o pokutové bloky, aniž by popsal případné rozpory, které mají být jejich doplněním odstraněny či jiným způsobem konkretizoval své pochybnosti o správnosti údajů zanesených do oznámení o dosažení bodů. Zcela obecná a neindividualizovaná argumentace žalobce nemohla sama o sobě zpochybnit obsah oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Žalovanému tak nevznikla povinnost zajistit si a posoudit pokutové bloky či jiné důkazy o tom, že žalobce předmětné přestupky spáchal.
36. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu neshledal důvodnou, a proto ji výrokem I rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

III.

Náklady řízení

37. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II rozsudku podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Toto právo by náleželo procesně úspěšnému žalovanému, ten se však práva na náhradu nákladů řízení vzdal ve vyjádření k žalobě. Proto soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 10. února 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

JUDr. Veronika Burianová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.